

Amerika, blev det ikke accepteret, og Dagen efter var Noteringen højere. Der har været gjort adskillige Tilbud i den Tid. Men dernæst har Grunden været den, at der udefra hertil er konsigneret store Ladninger af Varer, hvoraf der har kunnet sælges til meget billigere Priser end de, der betingedes ved Nyindkøb fra Amerika. Derfor har Importørerne, saa længe disse Forhold var til Stede, begrænset deres Import.

Den sidste Indvending, som det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) har rettet mod Maksimalprisen, er den, at den er unyttig, fordi den ikke bringer billigere Brød. Det ærede Medlem henviser til, at i Hovedstaden er Brødprisen steget 4 Øre efter Maksimalprisens Fastsættelse. Som Medlem af den overordentlige Kommission vil det ærede Medlem vide, at Rugbrødsfabrikanterne allerede for en Maaned siden havde bekendtgjort, at de saa sig nødsagede til, hvad enten Maksimalprisen kom eller ikke, at forhøje Rugbrødsprisen fra den 1. Januar med 8 Øre. De nøjedes nu med at forhøje den med 4 Øre. Men det ærede Medlem, der som Medlem af den overordentlige Kommission ved, at Fabrikanterne for en Maaned siden meddelte, at de var nødte til, hvad enten der kom Maksimalpris eller ej, at forhøje Prisen, siger, at denne forhøjede Pris er en Frugt af Maksimalprisen.

Dernæst anvender det ærede Medlem følgende Argumentation, som jeg beder ærede Medlemmer se lidt nøjere paa. Han siger: Amerikansk Rug er dyr, gør derfor dansk Rug lige saa dyr, saa faar vi saa billigt Brød, som vi kan faa; gør I derimod dansk Rug billigere end den amerikanske, saa vil Brødet blive dyrere. Det er absolut intet andet end dette, som det ærede Medlem fremsætter med Hensyn til Brødprisen. Brødprisen her i Landet vil selvfølgelig følge Prisen paa Kornet, den vil følge denne Pris i det Forhold, hvori der bruges fremmed og dansk Korn. Hvis man udelukkende bruger dansk Rug, vil Brødet blive solgt til den Pris, som svarer til Prisen paa det danske Korn, men blander man dette med fremmed Korn, vil Prisen blive større i Forhold til det Kvantum fremmed Korn, der bruges, og den højere Pris, dette har. Dette er det meget let at følge, og derfor er det Hensigten at opfordre foreløbig de lokale Myndigheder til at føre Tilsyn med Brødprisen og sikre, at den svarer nøjagtig til fair Pris paa, hvad der anvendes af indkøbt dansk og af indkøbt

fremmed Korn. Dette Tilsyn er let at føre, fordi der findes en almenkendt gyldig Formel, hvorefter Forholdet kan undersøges. En ensartet Maksimalpris for Brød over hele Landet, tror jeg ikke, vilde være heldig. Skal den fastsættes, maa den fastsættes lokalt, fordi Produktionsomkostningerne er forskellige, og navnlig fordi den Maade, hvorpaa man blander fremmed og dansk Rug, er forskellig i de forskellige Landsdele. Men jeg vil tilføje, at den Teori som det ærede Medlem har hævdet, nemlig at Prisen paa dansk Korn maa paa-virkes af Markedsprisen i Amerika, vil føre til, at Brødet, hvis vi skulde bestemme dets Pris efter Prisen paa amerikansk Rug, 27 Kr., og dansk Rug af tilsvarende Art, vilde naa op til 1 Kr. à 1 Kr. 10 Øre, og en Brødpris af denne Højde, naar Prisen før har været 50 Øre, altsaa en Prisstigning af over 100 pCt., det kan Danmark simpelthen som kornproducerende Land ikke være bekendt overfor sin Befolkning. Vi er nødsagede til som et Land, der har et saadant Overskud af Levnedsmidler, som Tilfældet er, at kunne give Befolkningen i alt Fald eet Næringsmiddel til en overkommelig Pris.

Det forekommer mig nødvendigt ogsaa at inddrage Spørgsmaalet om Byg og Havre under Overvejelse, baade deres Betydning som Foderstoffer og deres Betydning som Saasød. Der er udsendt Skrivelser til Prisreguleringskommissionerne om at tilvejebringe Oplysninger om Beholdningerne af Saasød, Byg og Havre — foreløbig et Skøn. Jeg kan meddele det ærede Medlem, som bad mig foranstalte en ny Optælling, at en saadan er forberedt og vil finde Sted paa 3 Maanedersdagen efter den første Kornoptælling, denne Gang til lige omfattende Byg og Havre. Hvis der mangler Saasød, kunde jeg tænke mig, at Landbrugsforeningerne paa ny vilde rejse det Spørgsmaal, som de har rejst en Gang, men senere ikke har villet gennemføre, nemlig om en Ligning af Byg og Havre til Anvendelse til Saasød de Steder, hvor der er Brug derfor.

Jeg har nu fremsat mit Syn paa Landets Kornforsyning, og jeg har omtalt, hvad der hidtil er sket. Jeg vil have Lov til at sige, at der af alle Medlemmer af den overordentlige Kommission og af Ministeriets Embedsmænd er krævet og ydet et overordentligt Arbejde, saa usædvanligt, som det sjældent kræves af Mænd. Under dette Arbejde har Fejlgreb selvfølgelig ikke kunnet undgaas. Det bliver nu Folketingets Sag, om det vil billige den Korn-